

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

મહંત પરિચન દાસ

વિરુદ્ધ

બિહાર સ્ટેટ બોર્ડ ઓફ રિલિજિયસ ટ્રસ્ટ્સ એન્ડ અદર્સ નોવર્નર 6, 1979

[આર. એસ. સરકારિયા અને ચિન્નાપ્પા રેડ્ડી, ન્યાયમૂર્તિ]

બિહાર હિંદુ ધાર્મિક ટ્રસ્ટ અધિનિયમ, 1951 (1951 નો 1)–જાહેર અથવા ખાનગી પ્રકૃતિના ટ્રસ્ટ–પરીક્ષણો.

અપીલકર્તા (વાદી) વર્તમાન મહંતે એ ઘોષણા માટે દાવો દાખલ કર્યો હતો કે વાદી–અનુસૂચિ–મિલકતો તેની વ્યક્તિગત સંપત્તિ છે અને બિહાર હિંદુ ધાર્મિક ટ્રસ્ટ અધિનિયમ 1951 ની જોગવાઈઓને આકર્ષવા માટે કોઈ ધાર્મિક અથવા જાહેર પ્રકારનું ટ્રસ્ટ વિશ્વાસ નથી. દાવામાં એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે એક જીએ ગામમાં પોતાની જમીન પર મંદિર બનાવ્યું હતું, દેવતાઓ સ્થાપિત કર્યા હતા, તેમના મૃત્યુ સુધી પૂજા અને રાજ–ભોગ કર્યા હતા, કે જનતાને તે મૂર્તિઓની સાથે કોઈ લેવાદેવા ન હતા. અને તેમના મૃત્યુ પછી તેમનનો પુત્ર તેનો અનુગામી બન્યો હતો જે બૈરાગી બન્યો હતો. તેમના પુત્રએ તેમના દ્વારા છોડી દેવાયેલી મિલકતો ઉપરાંત અન્ય મિલકતો પણ હસ્તગત કરી હતી. પુત્રના મૃત્યુ પછી તેમના

અનુગામી તેમના ચેલાને બનાવવામાં આવ્યા હતા, જેઓ મહંત બન્યા હતા.દરેક અનુગામી મહંતના અનુગામી તેમના ચેલા બન્યા હતા.સંબંધિત મહંત દ્વારા તેમના પોતાના નામે મિલકતો હસ્તગત કરવામાં આવી હતી અને તેમની વ્યક્તિગત સંપત્તિ તરીકે ગણવામાં આવી હતી. મહંતોમાંના એકે નજીકના ગામમાં એક મંદિર બનાવ્યું હતું જ્યાં તેમણે દેવતાઓની સ્થાપના કરી હતી અને પૂજા અને રાજ-ભોગ કર્યા હતા.એવો દાવો કરવામાં આવ્યો હતો કે મંદિર અને મિલકતો મહંતની ખાનગી મિલકતો હતી અને જનતાને તેમાં કોઈ હક્ક કે અધિકાર નહોતો.પ્રતિવાદી નંબર 1 દ્વારા આ દાવાને પડકારવામાં આવ્યો હતો જેમાં દલીલ કરવામાં આવી હતી કે મંદિરો અને મિલકતો મહંતની ખાનગી સંપત્તિ નથી અને તે હિન્દુ ધાર્મિક ટ્રસ્ટની છે, જેના પર બિહાર હિન્દુ ધાર્મિક ટ્રસ્ટ અધિનિયમ, 1951 ની જોગવાઈઓ લાગુ પડે છે.ટ્રાયલ કોર્ટે દાવો ફગાવી દીધો, અને તેના હુકમને હાઈકોર્ટ દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું હતું.

આ અદાલતમાં કરવામાં આવેલી અપીલમાં પ્રશ્ન એ હતો કે શું વાદી-અનુસૂચિત મિલકતો એવી મિલકતો હતી કે, જેના સંબંધમાં જેથી બિહાર હિન્દુ ધાર્મિક ટ્રસ્ટ અધિનિયમ, 1951 ની જોગવાઈઓને આકર્ષિત કરી શકાય તેવા પ્રકારના જાહેર અથવા ધાર્મિક પ્રકારના ટ્રસ્ટ હતા .

યોજાયો હતો:1 ઉચ્ચ અદાલતે ઠરાવ્યું કે એવું માનવું યોગ્ય હતું કે ટ્રસ્ટએ જાહેર સ્વરૂપનું છે .

2. હકીકત એ છે કે જાહેર જનતાના સભ્યોને કોઈપણ અવરોધ વિના મંદિરમાં જવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી તે એક પરિસ્થિતિ ન હોઈ શકે જે પોતે જ નિર્ણાયક રીતે સ્થાપિત કરે

કે મંદિર એક જાહેર મંદિર હતું, લોકો દ્વારા મંદિરના વપરાશકર્તામાં અધિકારનું કોઈ તત્વ ન હતું .તેનાથી વિપરીત, જ્યારે મહંત દ્વારા મંદિરની મિલકતોનો મુક્ત ઉપયોગ એવા સમયે કરવામાં આવતો હતો જ્યારે તેઓ મંદિર અને તેની મિલકતોના મેનેજરએ નિષ્કર્ષ તરફ દોરી જતા ન હતા કે મંદિર જાહેર મંદિર ન હતું.[1129 ઇ]

૩. ટ્રસ્ટની લાક્ષણિકતા નક્કી કરવા માટે કોઈ સરળ અથવા નિર્ણાયક તથ્યાત્મક કસોટી હોઈ શકતી નથી.સંજોગો અને તેમની અસર ને સંપૂર્ણતાને ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ.[1129 એફ]

હાલના કિસ્સામાં માત્ર જાહેર સભ્યોને જ મંદિરમાં મુક્ત પ્રવેશની મંજૂરી આપવામાં આવી ન હતી, પરંતુ તેઓ સંસ્થામાં વધુ રસ દર્શાવી રહ્યા હતા કારણ કે ઘણા ગ્રામવાસીઓએ તેને જમીનની ભેટ આપી હતી કે, જે એક પરિસ્થિતિ હતી; જે સામાન્ય રીતે સંસ્થાના જાહેર હોવા ના પ્રકાર સાથે સુસંગત હશે અને ખાનગી નહીં.[1129 એફ]

૪. તે ખાનગી હતું કે જાહેર એ નક્કી કરવા માટે મંદિરની સ્થિતિ એ મહત્વની હકીકત છે . [1129 જી]

દેઉકી નંદન વિરુદ્ધ મુરલીધર [1956] એસ. સી. આર. 756 માં પુનઃસ્થાપિત થયા:

હાલના કેસમાં ઉચ્ચ અદાલતે ધ્યાન દોર્યું હતું કે મંદિર ગામડાની બહાર બે ગામોની વચ્ચે ખુદ્દી જમીન પર બાંધવામાં આવ્યું હતું જેથી બંને ગામોના ગ્રામજનોને સુવિધા મળે.તે એક ઊંચા મંચ પર બાંધવામાં આવ્યું હતું અને તેની આસપાસ પુષ્કળ જગ્યા સાથે બધી બાજુઓ

પર ખુલ્લું હતું, જેથી બે ગામોના મોટી સંખ્યામાં ને આકર્ષવા અને સમાવવા માટે.આ સૂચવે છે કે ટ્રસ્ટ જાહેર પ્રકારનું હતું .[1129 એચ-1130 એ]

5. સંસ્થાને જાહેર સભ્યો દ્વારા જમીનનું દાન આપેલ હતું .મંદિરનું સ્થળ એવી જગ્યાએ હતું કે જે લોકોને મુક્તપણે સુલભ અને અનુકુળ હોય એ એવા સંજોગો હતા જે સૂચવતા હતા કે ટ્રસ્ટ જાહેર પ્રકારનું હતું .[1130 બી]

બિહાર સ્ટેટ બોર્ડ રિલિજિયસ ટ્રસ્ટ, પટના વિરુદ્ધ મહંત શ્રી બિસેશ્વર [1971] 3 એસ. સી. આર. 680, .

સિવિલ એપેલેટ જ્યુરિસડિક્શન:1969 ની સિવિલ અપીલ નં. 2582.

મૂળ હુકમનામા નંબર 50/57 ની અપીલમાં પટણા હાઈકોર્ટના 12-12-1961 ના ચુકાદા અને હુકમનામા પરથી.

અપીલકર્તા તરફ બી. પી. સિંઘ.

ડી. ગોબર્ધન પ્રતિવાદીઓ તરફ 1-2.

પ્રતિવાદી નંબર 3 તરફ ચુ. પી. સિંઘ.

કોર્ટનો ચુકાદો ચિન્નાપ્પા રેડ્ડી, જસ્ટિસ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

આ અપીલમાં વિચારણા માટેનો એકમાત્ર પ્રશ્ન એ છે કે શું વાદી-અનુસૂચિત મિલકતો એવી મિલકતો છે કે જેના સંબંધમાં બિહાર હિન્દુ ધાર્મિક ટ્રસ્ટ અધિનિયમ (1951 નો અધિનિયમ 1) ની જોગવાઈઓને આકર્ષવા માટે જાહેર અથવા ધાર્મિક પ્રકારનું ટ્રસ્ટ છે. વાદી-અપીલકર્તાએ દાવો દાખલ કર્યો હતો, જેમાંથી એવી જાહેરાત માટે અપીલ કરવામાં આવી હતી કે આ મિલકતો તેની વ્યક્તિગત મિલકતો છે અને તેમાં ધાર્મિક કે જાહેર પ્રકૃતિનો કોઈ દ્રષ્ટ નથી કે, જેથી 1951 ના બિહાર અધિનિયમ-1 ની જોગવાઈઓને લાગુ પાડી શકાય. તેમનો કેસ, દાવાઅરજી માં દર્શાવ્યા મુજબ, એક ગુરદાલ સિંહે ડુમરી ગામમાં પોતાની જમીન પર એક મંદિર બનાવ્યું હતું અને મંદિરમાં રામજી, લક્ષ્મણજી અને સીતાજીના દેવતાઓને સ્થાપિત કર્યા હતા. તેઓ મૃત્યુ સુધી પૂજા અને રાજ-ભોગ કરતા હતા. જનતાને મૂર્તિઓ સાથે કોઈ લેવાદેવા ન હતા. તેમના મૃત્યુ પછી તેમના પુત્ર ગુલાબ સિંહ તેમના અનુગામી બન્યા, જેઓ ગુલાબ દાસનું નામ ધારણ કરીને બૈરાગી બન્યા. ગુરદિયાલ સિંહ દ્વારા છોડવામાં આવેલી મિલકતો ઉપરાંત, ગુએબ દાસે અન્ય મિલકતો પણ હસ્તગત કરી હતી. તેમના મૃત્યુ પછી તેમના ચેલા બ્રહ્મદાસ તેમના અનુગામી બન્યા હતા, જેઓ તેમના ચેલા દ્વારકા દાસ દ્વારા અનુગામી બન્યા હતા. દરેક અનુગામી મહંત પછી તેમના ચેલાએ સ્થાન લીધું હતું, વર્તમાન મહંત વાદી-અપીલકર્તા હતા. મિલકતો સંબંધિત મહંતો દ્વારા તેમના પોતાના વ્યક્તિગત નામે હસ્તગત કરવામાં આવતી હતી અને હંમેશા તેમની વ્યક્તિગત મિલકતો તરીકે ગણવામાં આવતી હતી. બ્રહ્મદાસે મૌદેહિન ગામમાં એક મંદિર બનાવ્યું હતું જ્યાં તેમણે રામજી, લક્ષ્મણજી અને સીતાજીના દેવતાઓની સ્થાપના પણ કરી હતી અને પૂજા અને રાજ-ભોગ કરતા હતા. મંદિર અને મિલકતો મહંત ની ખાનગી મિલકતો હતી અને જનતાને

તેમાં કોઈ હક્ક કે અધિકાર નથી.આ દાવાને બિહાર સ્ટેટ બોર્ડ ઓફ રિલિજિયસ ટ્રસ્ટ્સ અને અન્ય લોકો દ્વારા પડકારવામાં આવ્યો હતો, જેમણે દલીલ કરી હતી કે મંદિરો અને મિલકતો મહાંતની ખાનગી સંપત્તિ નથી અને તે હિન્દુ ધાર્મિક ટ્રસ્ટની છે, જેના પર બિહાર ધાર્મિક ટ્રસ્ટ અધિનિયમની જોગવાઈઓ લાગુ પડે છે.મુઝફ્ફરપુરના એડિશનલ સબ જજ દ્વારા આ દાવો ફગાવી દેવામાં આવ્યો હતો અને ટ્રાયલ કોર્ટના હુકમને પટના હાઈકોર્ટ દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું હતું.

અપીલકર્તા-વાદીના વિદ્વાન વકીલ શ્રી બી. પી. સિંહે વિવિધ પુરાવાકીય બાબતો પર હાઈકોર્ટ દ્વારા લાવવામાં આવેલા અનેક તારણોને સ્વીકાર્યા હતા અને દલીલ કરી હતી કે તે તારણો પર પણ એવું ન કહી શકાય કે મિલકતો ધાર્મિક અથવા જાહેર પ્રકારના ટ્રસ્ટની છે.તેમણે બિહાર રાજ્ય બોર્ડમાં ધાર્મિક ટ્રસ્ટ, પટના વિરૂદ્ધ મહંત શ્રી બિસેશ્વર દાસ માં આ અદાલતના નિર્ણય તરફ અમારું ધ્યાન દોર્યું હતું. (1) અને રજૂઆત કરી કે લગભગ સમાન તથ્યો પર તે કેસમાં એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે ધાર્મિક અથવા જાહેર હેતુઓ માટે કોઈ ટ્રસ્ટ નથી.

બિહાર સ્ટેટ બોર્ડ રિલિજિયસ ટ્રસ્ટ, પટના વિરૂદ્ધ મહાંત શ્રી બિસેશ્વર દાસ, (1) આ અદાલત દ્વારા સારાંશમાં ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા મળેલા તથ્યો હતા:

"(1) કે આ મંદિર ગાઈબી રામદાસજીએ બનાવ્યું હતું અને તેમણે જ તેમાં દેવતાઓની સ્થાપના કરી હતી;

(2) કે તેમના ચેલા દ્વારા તેઓ મહામંતપદ માટે અનુગામી બન્યા હતા, અને ત્યારબાદ મહામંતપદનો ઉત્તરાધિકાર ગુરુથી ચેલા સુધી હતો;

(3) કે ઉત્તરાધિકારીની નિમણૂક ગુરુથી લઈને ચેલા સુધી, શાસક મહંતે તેમના ચેલામાંથી તેમના ઉત્તરાધિકારીની નિમણૂક અથવા નામાંકન કર્યું છે અને જનતાના સભ્યોએ પસંદગી અથવા નામાંકનમાં કોઈ સમયે કોઈ અવાજ ઉઠાવ્યો નથી;

(4) કે મિલકતો હંમેશા મહંતોના નામે માલિકો તરીકે નોંધવામાં આવી છે અને ડી રજિસ્ટર, ખેવટ અને ખાતિયનોમાં દેવતાઓના નામે નહીં;

(5) કે મહંતો આખા સમય દરમિયાન અસ્થલ અને મિલકતોના કબજા અને સંચાલનમાં રહ્યા છે;

(6) મહંતોએ સમયાંતરે માલિકો તરીકે પોતાના નામે સંપત્તિઓ હસ્તગત કરી હતી અને ક્યારેય દેવતાઓ અથવા અસ્થાલના નામે નહીં, કોઈપણ સમયે કોઈની પણ વાંધા વિના અને તેમાંથી કેટલાક સાથે વેચાણ, ગીરો, ભાડાપટ્ટા વગેરે દ્વારા વ્યવહાર કર્યો હતો.

આ અદાલત પહેલાં ધાર્મિક અથવા જાહેર હેતુઓ માટે ટ્રસ્ટ દ્વારા મિલકતો અંકીત થયેલ હતી તે સાબિત કરવા માટે નીચેના સંજોગો પર નિર્ભરતા મૂકવામાં આવી હતી:

"(1) હકીકત એ છે કે મહંતો વૈષ્ણવ બૈરાગીઓ હતા જેઓ જીવનભર બ્રહ્મચારી હતા;

(2) કે સાધુઓ અને અન્ય લોકો જ્યારે મંદિરની મુલાકાત લેતા ત્યારે તેમને ભોજન અને આશ્રય આપવામાં આવતો હતો;

(3) કે તહેવારો અને અન્ય મહત્વપૂર્ણ હિંદુ તારીખો ઉજવવામાં આવતી હતી;

(4) કે જાહેર સભ્યો કોઈ પણ અવરોધ વિના અને અધિકાર તરીકે મંદિરમાં દર્શન માટે આવે;

(5) કાર્યો અને વસિયતમાં, જેમાં શાસક મહંતોએ તેમના અનુગામીઓની નિમણૂક અથવા નિમણૂક કરી હતી, મિલકતને અસ્થલ સાથે સંબંધિત તરીકે વર્ણવવામાં આવી હતી, અને મંદિર અસ્થલનો પ્રબળ ભાગ હોવાથી અને તેમાં સ્થાપિત અધ્યક્ષ દેવતાઓની પૂજા અને પૂજા માટે જાળવવામાં આવ્યું હતું, મિલકત મંદિરની હતી, અને તેથી, તે ધાર્મિક અને સખાવતી પાત્ર માટે ટ્રસ્ટની મિલકતો હતી.

(6) મૂર્તિઓ આંશિક રીતે પીઠ પર સ્થાપિત કરવામાં આવી હતી અને મંદિરનું નિર્માણ મહંત ના રહેણાંક મકાનોથી અલગ મેદાન પર કરવામાં આવ્યું હતું.

આ અદાલત દ્વારા એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે દરેક સંજોગો ટ્રસ્ટના જાહેર અથવા ખાનગી હોવાના પાત્ર સાથે સમાન રીતે સુસંગત છે અને ટ્રસ્ટના જાહેર સ્વરૂપને સ્થાપિત કરવાની બિહાર રાજ્ય ધાર્મિક ટ્રસ્ટ બોર્ડની જવાબદારી દૂર કરવામાં આવી નથી.

અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલની રજૂઆતોને ધ્યાનમાં રાખીને, હાલના કેસમાં હાઈકોર્ટના તારણોનો સંદર્ભ લેવો જરૂરી છે. ઉચ્ચ અદાલતને જાણવા મળ્યું કે મઠના સ્થાપક કોણ હતા અને મંદિરોનું નિર્માણ કોણે કર્યું તે દર્શાવવા માટે કોઈ પુરાવા નથી.

એવું પણ જાણવા મળ્યું હતું કે ડુમરી ગામમાં મંદિર ગુરદયાળ સિંહની જમીન પર બાંધવામાં આવ્યું હતું અથવા મૌદાહ ગામમાં મંદિર બ્રહ્મદાસની જમીન પર બાંધવામાં આવ્યું હતું તે દર્શાવવા માટે કોઈ પુરાવા નથી. એવું જાણવા મળ્યું હતું કે વિવિધ મંત્રો દ્વારા મૂર્તિઓના નામોને બદલે તેમના નામે ઘણી મિલકતો હસ્તગત કરવામાં આવી હતી પરંતુ મિલકતોનું સંપાદન અસ્થિત અથવા મઠના હેતુઓ માટે કરવામાં આવ્યું હતું. એવું પણ જાણવા મળ્યું હતું કે ડુમરીના ગ્રામજનો દ્વારા સમયાંતરે જમીનની ભેટ આપવામાં આવતી હતી. એવું જાણવા મળ્યું હતું કે મંત્રોએ મંદિરોની મરામત કરવા બદલ કબાલોને ફાંસી આપી હતી અને તેવી જ રીતે ગીરવે મૂકવાના કાર્યો પણ કર્યા હતા. એવું જાણવા મળ્યું હતું કે ડુમરી અને મૌદાહ ગામોના લોકો કોઈ પણ પ્રકારની છૂટ કે અવરોધ વિના મંદિરની મુલાકાત લેતા હતા અને મઠ એટલો સ્થિત હતો કે ડુમરી અને હરપુર બંને ગામવાસીઓની સુવિધાને અનુરૂપ હતો. તે બે ગામોની સરહદ પર આવેલું હતું અને એક ચોક્કસ ઊંચાઈ પર એક મંચ પર હતું, જે બધી બાજુએ ખુલ્લું હતું અને તેની આસપાસ પુષ્કળ જગ્યા હતી. મઠના મંદિરમાં મુલાકાતીઓ માટે જગ્યા સાથે ત્રણ દરવાજા હતા. ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું હતું કે ધાર્મિક સેવાઓને ધ્યાનમાં રાખીને જમીન ભાડે વિના રાખવામાં આવી હતી.

વિદ્વાન વ. શ્રી દ્વારા રજૂ કરાયેલ નિવેદનમાં જણાવેલ છે કે , ઘણા સંજોગો તટસ્થ હોય છે. જાહેર જનતાના સભ્યોને કોઈ પણ અવરોધ વિના મંદિરમાં જવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી તે હકીકત એવી પરિસ્થિતિ ન હોઈ શકે જે પોતે જ નિર્ણાયક રીતે સ્થાપિત કરશે કે મંદિર એક જાહેર મંદિર હતું કે જેમાં લોકો દ્વારા મંદિરના ઉપયોગ કરવાના અધિકાર નુ તત્વ ન હતું . તેનાથી વિપરીત, જ્યારે તેઓ મંદિર અને તેની મિલકતોના એકમાત્ર વ્યવસ્થાપક હતા, ત્યારે મંદિરની મિલકતોનો મુક્ત ઉપયોગ કરવાથી એવું અનુમાન થતું નથી કે મંદિર જાહેર

મંદિર ન હતું.ટ્રસ્ટનું સ્વરૂપ નક્કી કરવા માટે કોઈ સરળ અથવા નિર્ણાયક તથ્યાત્મક પરીક્ષણો હોઈ શકતા નથી.સંજોગો અને તેમની અસરની સંપૂર્ણતાને ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ.અહીં આપણે જોઈએ છીએ કે જાહેર જનતાના સભ્યોને મંદિરમાં મુક્ત પ્રવેશની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી એટલું જ નહીં, તેઓ સંસ્થામાં વધુ રસ દર્શાવી રહ્યા હતા, જેનો પુરાવો એ સંજોગો પરથી મળે છે કે ઘણા ગ્રામવાસીઓએ તેને જમીનની ભેટ આપી હતી, એક પરિસ્થિતિ જે સામાન્ય રીતે સંસ્થાના જાહેર સ્વભાવ સાથે સુસંગત હશે અને ખાનગી નહીં.ફરીથી, વેંકટરામા અચ્ચર, ન્યાયમૂર્તિ, દેવકી નંદન વિરુદ્ધ મુરલીધર દ્વારા સૂચવ્યા મુજબ, (1) મંદિરની સ્થિતિ તે નક્કી કરવા માટે એક મહત્વપૂર્ણ સંજોગો હશે કે તે ખાનગી હતું કે જાહેર.ઉચ્ચ અદાલતે ધ્યાન દોર્યું છે કે ડુમરી અને હરપુર ગામોની વચ્ચે ખુદ્દી જમીન પર ગામની બહાર મંદિરનું નિર્માણ કરવામાં આવ્યું હતું જેથી બંને ગામોના ગ્રામજનોને સુવિધા મળે.તે ઊંચા મંચ પર બાંધવામાં આવ્યું હતું અને મોટી સંખ્યામાં લોકોને સમાવવા માટે તેની આસપાસ પુષ્કળ જગ્યા સાથે બધી બાજુઓથી ખુલ્લું હતું.દેખીતી રીતે આ મંદિર સ્થિત અને બાંધવામાં આવ્યું હતું જેથી બંને ગામોના મોટી સંખ્યામાં ગ્રામજનોને આકર્ષવા અને સમાવવા માટે.જાહેર જનતાના સભ્યો દ્વારા સંસ્થાને જમીનનું દાન અને જાહેર જનતા માટે મુક્તપણે સુલભ અને અનુકૂળ સ્થળે મંદિરનું સ્થાન એવા સંજોગો હતા જે બિહાર સ્ટેટ બોર્ડ રિલિજિયસ ટ્રસ્ટ, પટના વિરુદ્ધ મહંત શ્રી બિસેશ્વર દાસ (સુપ્રા) માં ગેરહાજર હતા.અમને સંતોષ છે કે, ઉચ્ચ અદાલતે જાહેર સ્વરૂપનું ટ્રસ્ટ હોવાનું સાચું માનેલ હતું.તેથી, અપીલ ખર્ચ સાથે રદ કરવામાં આવે છે.

એન. વી. કે.

અપીલ ફગાવી દેવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.